

2:a söndagen i fastan 240225

Samlande rubrik: Den kämpande tron

Matt 15:21-28 21 Därifrån drog sig Jesus undan till området kring Tyros och Sidon. 22 En kanaaneisk kvinna från dessa trakter mötte honom och ropade: »Herre, Davids son, förbarm dig över mig! Min dotter plågas svårt av en demon.« 23 Han gav henne inget svar. Då gick hans lärjungar fram och bad honom: »Säg åt henne att ge sig i väg, hon går ju bakom oss och ropar.« 24 Han svarade: »Jag har inte blivit sänd till andra än de förlorade fåren av Israels folk.« 25 Men hon kom och föll ner för honom och sade: »Herre, hjälp mig.« 26 Han svarade: »Det är inte rätt att ta brödet från barnen och kasta det åt hundarna.« – 27 »Nej, herre«, sade hon, »men hundarna äter ju smulorna som faller från deras herrars bord.« 28 Då sade Jesus till henne: »Kvinna, din tro är stark, det skall bli som du vill.« Och från den stunden var hennes dotter frisk.

Kvinnans ödmjukhet handlar inte om henne själv, utan om hennes dotters befrielse. Hon är villig att göra allt för att rädda sitt barn. Hon inser att Jesus är något mer än bara en vis judisk lärare.

Kvinnan ger inte upp. Hon faller ner för Jesus och vädjar: "Herre, hjälp mig!" Hennes tro och uthållighet är en förebild för oss alla. Lärjungarnas begäran att Jesus ska jaga bort henne blir en extra prövning för hennes hopp – att Jesus verkligen kan hjälpa hennes dotter.

Jesu svar väcker obehag. Han använder en liknelse om hundar, men säger inte att kananéerna är hundar! Han menar att det inte är rätt att ge dem brödet som är avsett för Israels barn. Bakgrunden var följande:

Kananéerna tillbad flera olika gudar. Om en inte fungerade, provade de en annan. **Jesus ville inte bli en i raden av gudar som kvinna tillbad!** Han ville att hon skulle tro på honom som den ende sanne Gudens son!

Jesus ser in i kvinnans hjärta. Han ser hennes starka tro och hennes djupa kärlek till sin dotter.

Trots sin tvekan, botade Jesus kvinnans dotter av ren kärlek och barmhärtighet genom orden: "Kvinna, din tro är stark. Det ska bli som du vill." Och hennes dotter blev frisk.

Varför människor prövas i sin tro, vet vi inte med säkerhet, men Aposteln Jakob – halvbror till Jesus – skriver så här till församlingarna:

Jak 1:2-4 Skatta er bara lyckliga, mina bröder, när ni utsätts för prövningar av olika slag. 3 Ni vet ju att om er tro består provet ger den uthållighet. 4 Men uthålligheten måste visa sig i fullkomliga gärningar, så att ni blir fullkomliga och hela, utan någon brist.

Jakob påvisar att vår tro utvecklas genom uthållighet i prövningar.

Jesus ger följande uppmaning till oss som **vill** vara hans lärjungar:
Matt 5: 48 Var fullkomliga, så som er fader i himlen är fullkomlig.

Jesus uppmaning har inte alltid tolkats rätt. Påvar och kyrkoledare har trott sig vara allsmäktiga och ofelbara. Kyrkohistorien ger oss många exempel på detta, men det finns också exempel på påvar och kyrkoledare som har levt heliga liv och visat stor moralisk integritet.

Vår vilja avgör vår evighet. Jesu huvuduppgift var att försona oss med Gud. **Från Guds sida är allt klart!** Gud tvingar sig inte på oss, utan respekterar vår fria vilja. Du och jag har friheten att välja gemenskap med Gud eller att avstå. Därför beror vår eviga destination på våra egna val.

Jag personligen är beroende av Jesu försoningsgärning och tar till mig Petrus evighetslöfte. Det ger mej hopp och motivation att lita på bibelns ord. Följande skriver Petrus till församlingsborna runt Medelhavet:

1 Petr 1: 3-5 Välsignad är vår herre Jesu Kristi Gud och fader. I sin stora barmhärtighet har han fött oss på nytt till ett levande hopp genom Jesu Kristi uppståndelse från de döda, 4 till ett arv som inte kan förstöras, fläckas eller vissna och som väntar på er i himlen. 5 Ty Guds makt beskyddar er genom tron fram till den frälsning som finns beredd att uppenbaras i den sista tiden.